

Utklipp av:

Dagbladet

JUN 7 - 1951

05-04-062

KARL EMIL HAGELUND:

DAGBLADETS

Kronikk 7. juni 1951

Moralsk opprustning i praksis

«Moralsk Opprustning er forlengst på offensiven over det meste av verden for det inspirerte demokrati med forklarelsens lys fra oven over seg og bygget på de absolutte moralske normers faste grunn.»

(Leder i Vårt Land.)

En av Moralsk Opprustnings fire absolutter heter «absolutt ærlighet». Det synes av og til som om bevegelsens propagandister synder mot dette bud. I sin iver etter å male bevegelsens virksomhet hvitest mulig kommer propagandaen fra tid til annen i skade for å underslå begivenheter som kunne komme til å lage små svarte flekker på opprustningens anstrengte hvite banner. Dette bør da inspirere protesterende karakterer til økt innsats for å sette bevegelsen og særlig dens ivrige propagandister i sitt rette lys. Dette ikke fordi en tror på en synderlig «forvandling» hos propagandistene i retning av en mer absolutt ærlighet, men fordi avsløringer av uhumskheter i propagandaen muligens vil holde en del ukritiske mennesker fra å sluke ordene fra Caux helt rått.

Hvis vi har Vårt Lands ord om bevegelsens innsats for det «inspirerte demokrati» for øyet samtidig med at vi kaster et blikk på en artikkel i New World News om forholdene i Sør-Afrika-Sambandet, vil vi bli fylt av forundring. En herre ved navn Mr. Naudé, som er en ivrig tilhenger av Frank Buchmann og Moralsk Opprustning uttalte til NWN at negerspørsmålet er det største problemet i Sør-Afrika. «Hvis vi bare kunne bruke Moralsk Opprustning på disse store sakene, sa han, ville alt kunne løses.

Nå er ikke Mr. Naudé en hr. hvem-somhelst. Mr. Naudé er en av de sterk-

este mennene i dr. Malans nasjonalistparti, et parti som har innført rase-lover som Hitler ikke behøvde å skamme seg over. Artikkelen har til slutt en hyllest til den nazi-inspirerte dr. Malan og slutter: «Kanskje Sør-Afrika vil oppfylle sin misjon og bli klangbunnen for svaret på verdens problemer».

La oss da kikke på det som etter Moralsk Opprustnings målestokk skal bli «svaret på verdens problemer».

Etter de oppgaver som Manchester Guardian kan gi beskjeftiger gruveindustrien i Sør-Afrika-Sambandet 55 000 europeere idet en regner med teknikere og administrasjonspersonale. De europeiske arbeidere omfatter ca. 700 000 mennesker og stiger stadig. Denne stadig økende befolkningsmengde kan vanskelig greie seg i fremtiden, skal en være nødt til å leve på det landet hittil kan fremvise av industri og jordbruk. De hvites velferd betales i stadig stigende grad av en innfødt befolkning som lever under forhold som trosser enhver beskrivelse. Omkring 1 million innfødte landarbeidere tjener ikke mer enn 20 pund om året i kontant lønn, og de som er beskjeftiget i gruvene tjener ca. 42 pund pr. år.

Erfarne folk som kjenner forholdene der nede, er av den mening at en utvidelse og modernisering av industrien er den eneste vei Sør-Afrika-Sambandet kan gå for å løse sine sosiale og økonomiske problemer. I august 1950 skrev Manchester Guardian at Nasjonalistpartiets politikk med sine reserverater for den innfødte befolkningen fullstendig ødelegger de muligheter landet har for å skape en større industri. Bøndene vil utvilsomt ha fordeler av regjeringens politikk i og med at de fargede folk blir drevet ut av industrien og inn i reservatene. Men til

syvende og sist vil også ulykken ramme bondestanden.

Det ser ut til at Malan og hans partifeller tar mer hensyn til sine rasefordommer enn til saklige økonomiske overveielser. Under valgkampen i 1948 uttalte han «med forklarelsens lys fra oven over seg»;

— Regjeringen vil gjennomføre en fullstendig atskillelse av den fargede befolkning fra den hvite. Det er nødvendig, hvis den europeiske rase skal opprettholde sitt herredømme, sin renhet og sivilisasjon og ikke for alltid bli oppslukt i det sorte folkehav. —

Dr. Malans valgseier og regjeringsdannelse ble derfor opptakten til en fullstendig omlegging av Unionens rasepolitiske kurs. Negrene hadde tidligere hatt en del lettelser, men disse ble snart avskaffet. Blant annet ble all fagutdanning forbudt. De ble også nektet å danne fagforeninger. Det sentrale i dr. Malans planer er en oppdeling av Unionen i en rekke selvstyrte samfunn for hver rase. Medlemmer av hvert samfunn har ikke lov til å arbeide i andre. Dette forbudet gjelder imidlertid ikke hvite, som kan gravse til seg hvor de ønsker.

Dr. Malans rasekamp har også medført skjerpede forholdsregler overfor asiaterne i landet, dvs. de innvandrede indere. De er meget nøysomme og flittige og er derfor farlige konkurrenter for hvite handelsfolk og bønder. De hadde også oppnådd en del rettigheter som dr. Malan har opphevet, og hans utenriksminister har erklært at regjeringen vil gå inn for å minske det indiske innslaget i befolkningen mest mulig.

Forholdet er i dag at to og en halv million hvite nekter å samarbeide med sine 10 millioner fargede landsmenn. Malans nidkjære rasepolitikk hindrer et hvert fremskritt i landet, og alt stivner til i hat og intoleranse. Og midt i det hele sitter Naudé, nasjonalistpartiets sterke mann og taler om moralsk opprustning.

Dr. Malan har imidlertid ikke kunnet gjennomføre sin menneskefiendt-

lige politikk uten at det har gitt gjensvar ute i massene. Vi minnes de blodige 1. mai-opptøyene i Johannesburg, Benoni og Brakpan i fjor. Under disse opptøyene ble 10 innfødte drept, 20 såret og en kinobygning fullstendig ødelagt. Demonstrantene som besto av tusener innfødte, gikk til angrep på politiet. De stanset flere trikker i Johannesburg og kastet stein mot jernbasteasjonen.

Også 1951 har bydd på utfordrende demonstrasjoner mot regjeringens fascistiske politikk. For noen dager siden sendte en fremskrittvennlig mann, kaptein A. E. Malan ut en erklæring der han hevder at den sørafrikanske regjeringen som ledes av hans navnebror er gjennomsyret av fascisme. Denne demonstrasjon gjelder forslaget til en ny valglov som regjeringen forbereder. Og når Moralsk Opprustning neste gang vender sine blinde øyne mot Sør-Afrika-Sambandet for å innhente uttalelser av sterke menn innen nasjonalistpartiet, burde de studere disse valgforslagene litt nærmere. Ellers kunne de komme til å risikere at velmenende etterplaprerer i Vårt Land gikk i vannet en gang til.

Malan foreslår at de fargede velgere skal registreres for seg og bare få anledning til å velge hvite som sine representanter i parlamentet. Man vil da kunne tenke seg hvilke hvite som kommer til å representere dem.

Neste gang Vårt Land føler trang til å fortelle at Moralsk Opprustning er på offensiven over det meste av verden, ville det være en idé at en undersøkte hvilke folk som representerer Moralsk Opprustning på de forskjellige steder. Dette ville da kanskje føre rette vedkommende til den fruktbringende erkjennelse at store gloser og ønsketenkning kan bety en ekstra belastning på ens intellektuelle redelighet, spesielt når en er tilhenger av en bevegelse som skiller med «absolutt ærlighet».